

Abstrakt

Teorie zástupné války (proxy warfare) si zejména od počátku konfliktu v Sýrii získává stále větší pozornost širší veřejnosti, ale i akademické obce. Tento fenomén však není úplně nový. Cílem této diplomové práce je popsat vybrané *proxy* vztahy na Blízkém Východě a analyzovat je z pohledu motivace aktérů a managementu těchto vztahů. Pro dosažení tohoto cíle aplikujeme analýzu vztahu *principal-agent*, která nám k tomu poskytuje dostatečný prostor. Tento přístup je aplikován na třech případových studiích zvolených pro tuto práci. V první případové studii zkoumáme vztah hnutí Hizballáh s Iránem. V tomto případě jsou cíle a zájmy obou aktérů do značné míry totožné, tudíž je v tomto případě navázání *principal-agent* vztahu jednodušší než v jiných případech. Ve druhé případové studii se zaměřujeme na vztah Izraele s hnutím Hamás. Tento případ je zajímavý tím, že zájmy obou aktérů jsou na první pohled protichůdné. Proč by tedy měly obě strany navázat jakýkoliv typ *proxy* vztahu? Je to možné, pokud jdou deklarované/ideologické cíle a zájmy stranou a oba aktéři najdou alespoň jeden společný, pragmatický cíl. Poslední případová studie nahlíží na hnutí Hamás jako hybridního agenta. Hybridního proto, že je v *principal-agent* vztahu se dvěma znepřátelenými aktéry (Irán, Izrael). Podstata těchto dvou vztahů je však diametrálně odlišná.